

Arrest

nr. 208 760 van 4 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 25 december 2015 en dient op 7 januari 2016 een asielaanvraag in.

Op 26 september 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gehoord.

Op 26 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtoun origine, afkomstig uit het district Mehterlam van de provincie Laghman. U verklaart dat u 18 jaar bent. U zou zijn geboren in 1998 in het dorp Shamatai nabij het districtcentrum van Mehterlam. U woonde er uw gehele leven, tot en met uw vlucht uit Afghanistan. U ging niet naar school maar u werkte samen met uw vader en met uw jongere broer in de bouwsector. Uw vader was een zelfstandig aannemer en u werkte in de familiezaak. Uw problemen in Afghanistan begonnen toen uw vader, drie dagen voor uw vlucht uit Afghanistan, een brief ontving van de taliban. Daarin stond dat zij alle jongeren van Shamatai opriepen om aan de jihad mee te doen met hen. Uw vader ging niet op hun eis in. Ze kwamen nog es langs met de zelfde vraag? Toen uw vader er nog steeds niet op inging wachtten zij hem op aan de moskee en nadat uw vader het vrijdagsgesbed had gedaan en buitenkwam grepen ze hem vast en mishandelden ze hem. Na deze gebeurtenissen werd uw vader bang dat de taliban u mee zou nemen en hij besloot u het land uit te sturen. U vluchtte in november 2015 weg uit Afghanistan. U kwam in België aan op 25 december 2015 en op 7 januari 2016 diende u een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara voor en deze van uw vader.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Afghanistan, omwille van problemen met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is de waarheid te zeggen over uw herkomst en uw reële verblijfssituatie (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht inzicht te geven in uw situatie wat betreft herkomst.

Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw herkomst. U maakt niet aannemelijk van Shamatai, district Mehterlam afkomstig te zijn en er tot uw vertrek naar België te hebben gewoond.

Zo valt op dat u over gebeurtenissen in het district van Mehterlam de laatste jaren voor uw vertrek nauwelijks informatie heeft.

Zo zegt u dat de taliban aanwezig is in uw district, maar wanneer u gevraagd wordt incidenten op te noemen waarbij zij betrokken waren in uw dorp Shamatai kunt u slechts één incident noemen, waarbij twee lokale politieagenten en een lid van de taliban overleden (CGVS, p. 12). Verder zegt u dat geen weet heeft van andere incidenten in Shamatai. U zegt hierover: "ik ken ze niet veel kan gebeurd zijn." (CGVS, p. 12). U gevraagd of ernstige incidenten plaatsvonden in Mehterlam de jaren voor uw vertrek zegt u: "Neen tegenwoordig niet. Nu weet ik het niet." (CGVS, p. 12). Het beeld dat u geeft van de veiligheidssituatie in uw district stemt echter niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw dossier. Zo is er de laatste jaren voor uw vertrek bericht over verschillende incidenten in uw district. In 2015 zijn vijf lokale politieagenten vermoord door de taliban in Mehterlam. In oktober 2014 veroorzaakte een bom minstens 10 gewonden op het Asmat plein in

Mehterlam stad. In september werden 5 politieagenten gedood door een landmijn en een aanval van de Taliban op een politie checkpoint. In augustus 2014 werden 4 rebellen vermoord in Watapur. In diezelfde maand nog werden 3 politieagenten verwond en 4 gedood bij een wegbom in uw district. Tot slot was er in juli 2014 sprake van een ontploffing op een voedselmarkt in Mehterlam waarbij een persoon omkwam en 14 mensen gewond raakten. Dit is enkel een grip uit de incidenten die plaatsvonden in Mehterlam in de twee jaar voor uw vertrek. Dat u slechts één incident kunt aanhalen dat zou zijn gebeurd in uw dorp of district leidt tot het vermoeden dat u over uw recente verblijf in Mehterlam geen geloofwaardige verklaringen aflegt. Later werd u nogmaals gevraagd of u weet heeft van incidenten in Mehterlam, met name zelfmoord aanslagen. U verklaarde dat dit in Mehterlam niet voorkomt (CGVS, p. 22). Nochtans is er in 2015 een grote zelfmoordaanslag geweest. In januari van dat jaar werden minstens 16 mensen gedood en 39 gewond wanneer een zelfmoordterrorist zich opblies tijdens een begrafenis voor slachtoffers van een voorgaande talibanaanval. De zelfmoordaanslag vond plaats in Pahlawan Baba buurt van Mehtarlam stad. De begrafenis was van Syeda Ajan, ALP commandant en drie anderen die door een wegbom werden vermoord eerder die dag, in de Misri Kala buurt van Mehterlam. Dat u dit ontging ondermijnt uw verklaringen over uw verblijf in Mehterlam ernstig. Men mag verwachten dat u toch iets gehoord zou hebben over een zelfmoordaanslag van een dergelijke omvang. Niet enkel deze zelfmoordaanslag gebeurde in Mehterlam. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat ook in een verder verleden gebruikt werd gemaakt van zelfmoordaanslagen als een vorm van terreur. In 2009 werd de burgemeester van Mehterlam, Mohammad Rahim, vermoord door een zelfmoordaanslag, samen met zijn bodyguards en zijn chauffeur aan de ingang van zijn kantoor in de stad Mehtarlam. In dat zelfde jaar werd Abdullah Laghmani, Van het Nationaal Veiligheidssecretariaat, vermoord door een ochtendlijke zelfmoordaanslag terwijl hij van de moskee kwam in de stad Mehterlam, samen met twee hooggeplaatste ambtenaren, een religieus leider en minstens 12 andere burgers. Na deze aanslag werd een plein in Mehterlam stad naar Abdullah Laghmani vernoemd. Dat u van geen enkele zelfmoordaanslag weet hebt in Mehterlam en daarbij beweert dat iets dergelijks in Mehterlam niet voorkwam ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Mehterlam voor uw vertrek.

Daarnaast stelt u dat er in uw district geen incidenten waren met berrmbommen (CGVS, p. 22). Nochtans beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat minstens drie berrmbommen doden en gewonden maakten in uw district in de jaren voor uw vertrek. Zo werden in augustus 2014 drie lokale politieagenten vermoord en vier gewond bij een wegbom in Pad Pash, uw district. In juni 2013 werden 7 mensen gedood toen een burgerauto op een wegbom reed in Halimabad Khwar in uw district. In Augustus 2012 ontploften de explosieven van 7 bommenleggers toen ze in de regio Bisram een bom wilden leggen. Multan, Jundullah, Hamza and Zargai, de slachtoffers, waren inwoners van de stad Mehterlam.

Dat u behalve een klein incident waarbij Taliban en ALP betrokken waren geen enkel incident weet op te noemen die in uw district plaatsvond de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan is hoogst onaannemelijk. In Mehterlam vonden regelmatig incidenten plaats, ook grotere gebeurtenissen met meerdere slachtoffer. Dat u dus geen incidenten weet op te noemen die in Mehterlam plaatsvonden ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst.

Niet alleen heeft u geen weet van veiligheidsincidenten in uw district, u heeft ook geen weet van het veelvoorkomende fenomeen van overstromingen in uw regio (CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt of uw regio soms kampt met overstromingen begrijpt u het woord eerst niet en vraagt u wat overstromingen zijn. Nadat u werd uitgelegd wat overstromingen zijn zegt u dat uw regio daar geen last van had. U zegt dat het water enkel naar de velden ging en niets vernietigde (CGVS, p. 11). Direct erna vult u aan dat soms velden werden vernietigd (CGVS, p. 11). In februari 2015 spreekt men echter van 115 families in Mehterlam en errond die het slachtoffer werden van overstromingen en nood hadden aan internationale hulp zoals voedselpakketten.

Wanneer u gevraagd wordt de chef van het district te noemen ten tijde van uw vertrek zegt u dat dat Fazlullah Mujadedi was. Hij was echter gouverneur van Laghman van 2012 tot 2015, geen districtchef (CGVS, p. 11). Verder blijkt u Essa Khan niet te kennen. Hij is een soldaat afkomstig uit Mehterlam, Laghman die in Kabul bij een aanslag op het parlamentsgebouw in 2015 verschillende opstandelingen doodde. Hij zou een standbeeld krijgen en een plein naar hem genaamd in de stad Mehterlam (CGVS,p. 22).

In dit verband moet tot slot worden vermeld dat u niet kunt dateren wanneer u uit Shamatai wegging (CGVS, p. 4 en 5). Uw verklaring, dat u analfabeet bent, is niet afdoende. U was werkzaam in het bedrijf

van uw vader, in de bouwsector. U werd naar verschillende werven gestuurd in uw district. Men mag verwachten dat uw professionele activiteiten u ertoe noopten een vorm van datering of kalender te hanteren. Dat u niet kan dateren wanneer u uw thuisland Afghanistan voorgoed verliet is dus onaannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst en verblijf in Mehterlam nog verder.

Naast uw gebrek aan kennis over de gebeurtenissen in Mehterlam de laatste jaren blijkt uw geografische kennis over uw district ook niet gedetailleerd te zijn. U geeft wel blijk van kennis van een aantal dorpen, rivieren en vooraanstaande figuren, maar deze kennis vertoont opmerkelijk hiaten.

Zo vermeldt u het dorp Surkha Khan op de grens met de provincie Nangarhar maar weet u niet in welk district dit dorp zou liggen (CGVS, p. 9). Verder kent u ook Gularam (CGVS, p. 10) niet, een dorp ten oosten van uw dorp Shamatak. Ook Omarzai kent u niet, een buurt in Mehterlam stad (CGVS, p. 10). Basram kent u ook niet, een dorp op de hoofdweg van Mehterlam naar Alingar (CGVS, p. 22). De weg van Shamatai naar Mehterlam kunt u niet correct weergeven. U heeft het over een brug over de Alingar rivier waarna u het dorp Gumayn zou tegenkomen, vervolgens Kalai Sala en vervolgens Tir Gari. Dan zou men het graf van Ismat tegenkomen en verder zou je stroomafwaarts gaan en en daar zou men tuinen hebben en vervolgens Mehterlam Baba tegenkomen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dit echter niet. Vooreerst is de eerste brug vanuit Shamatai om naar Mehterlam te gaan gesitueerd in een dorp genaamd "Shamangal". Gumayn, Tir Garay en Kala Sala bestaan in uw district maar liggen niet in de volgorde die u vermeldt langs de weg die u zou moeten nemen om naar Mehterlam te gaan. Verder zou u volgens kaarten stroom opwaarts moeten gaan naar Mehterlam niet stroomafwaarts (CGVS, p.8). U zegt dat Alishang en Alingar rivieren samen komen in Bar Shamatai. Dit stemt niet overeen met de kaarten waarover het CGVS beschikt (CGVS, p. 9). Kaarten waarover het CGVS beschikt duiden het dorp Shamangal aan. Verder zegt u dat het water dat doorheen uw dorp passeert van Alishang district komt. Dit klopt niet, het komt uit Alingar district (CGVS, p. 9) Het is vreemd dat uw kennis over uw nabije omgeving dergelijke hiaten vertoont. U zou er uw gehele leven gewoond hebben, gewerkt hebben en rondgereden hebben voor uw activiteiten in de bouwsector. Men mag van u verwachten dat u een beter zicht heeft op de geografie van uw regio.

Ook over vooraanstaande personen in uw regio is uw kennis beperkt. Zo duidt u Ajmal Wafa aan als parlamentslid, net zoals Bibi Khord en Razia Niazi (CGVS, p. 24). Dit zijn echter geen parlamentsleden maar leden van de provinciale council van Laghman, zo blijkt uit info waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Yousof Malangzai duidt u aan als commandant. Erna neemt u deze woorden terug en zegt u: "misschien zit hij in de regering". Hij is echter ook een lid van de provinciale council van Laghman (CGVS, p. 24). Qari Ghazi en Fazul Haq kent u niet (CGVS, p. 25). Dit zijn twee bekende leiders van de opstandelingen in uw district, zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Uw gebrek aan kennis over de vooraanstaande figuren in uw dorp ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Mehterlam in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uw taskara en de taskara van uw vader die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas kunnen aan bovenvermelde vaststelling niets wijzigen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Tevens is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

"II. IN RECHTE

II.1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van artikel 3 EVRM

II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

II.1.2. Verwerende partij twijfelt niet aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij, maar stelt geen geloof te hechten aan de recente herkomst van verzoekende partij uit Shamatal, district Metherlam.

Zij baseert zich hiervoor eersten op de vermeende gebrekkige kennis van verzoekende partij over de veiligheidsincidenten in haar district.

Zo zegt u dat de taliban aanwezig is in uw district, maar wanneer u gevraagd wordt incidenten op te noemen waarbij zij betrokken waren in uw dorp Shamatai kunt u slechts één incident noemen, waarbij twee lokale politieagenten en een lid van de taliban overleden (CGVS, p. 12). Verder zegt u dat geen weet heeft van andere incidenten in Shamatai. U zegt hierover: "ik ken ze niet veel kan gebeurd zijn." (CGVS, p. 12). U gevraagd of ernstige incidenten plaatsvonden in Mehterlam de jaren voor uw vertrek zegt u: "Neen tegenwoordig niet. Nu weet ik het niet." (CGVS, p. 12). Het beeld dat u geeft van de veiligheidssituatie in uw district stemt echter niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw dossier. Zo is er de laatste jaren voor uw vertrek bericht over verschillende incidenten in uw district. In 2015 zijn vijf lokale politieagenten vermoord door de taliban in Mehterlam. In oktober 2014 veroorzaakte een bom minstens 10 gewonden op het Asmat plein in Mehterlam stad. In september werden 5 politieagenten gedood door een landmijn en een aanval van de Taliban op een politie checkpoint. In augustus 2014 werden 4 rebellen vermoord in Watapur. In diezelfde maand nog werden 3 politieagenten verwond en 4 gedood bij een wegbom in uw district. Tot slot was er in juli 2014 sprake van een ontploffing op een voedselmarkt in Mehterlam waarbij een persoon omkwam en 14 mensen gewond raakten. Dit is enkel een grip uit de incidenten die plaatsvonden in Mehterlam in de twee jaar voor uw vertrek. Dat u slechts één incident kunt aanhalen dat zou zijn gebeurd in uw dorp of district leidt tot het vermoeden dat u over uw recente verblijf in Mehterlam geen geloofwaardige verklaringen aflegt. Later werd u nogmaals gevraagd of u weet heeft van incidenten in Mehterlam, met name zelfmoord aanslagen. U verklaarde dat dit in Mehterlam niet voorkomt (CGVS, p. 22). Nochtans is er in 2015 een grote zelfmoordaanslag geweest. In januari van dat jaar werden minstens 16 mensen gedood en 39 gewond wanneer een zelfmoordterrorist zich opblies tijdens een begrafenis voor slachtoffers van een voorgaande talibanaanval. De zelfmoordaanslag vond plaats in Pahlawan Baba buurt van Mehtarlam stad. De begrafenis was van Syeda Ajan, ALP commandant en drie anderen die door een wegbom werden vermoord eerder die dag, in de Misri Kala buurt van Mehterlam. Dat u dit ontging ondermijnt uw verklaringen over uw verblijf in Mehterlam ernstig. Men mag verwachten dat u toch iets gehoord zou hebben over een zelfmoordaanslag van een dergelijke omvang. Niet enkel deze zelfmoordaanslag gebeurde in Mehterlam. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat ook in een verder verleden gebruikt werd gemaakt van zelfmoordaanslagen als een vorm van terreur. In 2009 werd de burgemeester van Mehterlam, Mohammad Rahim, vermoord door een zelfmoordaanslag, samen met zijn bodyguards en zijn chauffeur aan de ingang van zijn kantoor in de stad Mehtarlam. In dat zelfde jaar werd Abdullah Laghmani, Van het Nationaal Veiligheidssecretariaat, vermoord door een ochtendlijke zelfmoordaanslag terwijl hij van de moskee kwam in de stad Mehterlam, samen met twee hooggeplaatste ambtenaren, een religieus leider en minstens 12 andere burgers. Na deze aanslag werd een plein in Mehterlam stad naar Abdullah Laghmani vernoemd. Dat u van geen enkele zelfmoordaanslag weet hebt in Mehterlam en daarbij beweert dat iets dergelijks in Mehterlam niet voorkwam ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Mehterlam voor uw vertrek.

Daarnaast stelt u dat er in uw district geen incidenten waren met berrmbommen (CGVS, p. 22). Nochtans beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat minstens drie berrmbommen doden en gewonden maakten in uw district in de jaren voor uw vertrek. Zo werden in augustus 2014 drie lokale politieagenten vermoord en vier gewond bij een wegbom in Pad Pash, uw district. In juni 2013 werden 7 mensen gedood toen een burgerauto op een wegbom reed in Halimabad Khwar in uw district. In Augustus 2012 ontploften de explosieven van 7 bommenleggers toen ze in de regio Bislam een bom wilden leggen. Multan, Jundullah, Hamza and Zargai, de slachtoffers, waren inwoners van de stad Mehterlam."

Verwerene partij verwijst naar allerlei incidenten die in de district van verzoekende partij zouden zijn voorgevallen, doch helemaal niet in haar eigen dorp! Verzoekende partij kan bezwaarlijk verwacht worden op de hoogte te zijn van al deze incidenten?! Bovendien was verzoekende partij tijdens deze incidenten nog minderjarig, en werd zij hiervan afgeschermd door haar vader. Het is natuurlijk makkelijk om achteraf - op basis van verzamelde persartikelen - een lijst van incidenten op te sommen en dan te verwachten dat verzoekende partij dat zomaar kan opnoemen. Niet alleen was verzoekende partij een kind, zij diende te overleven in een door Taliban gecontroleerd gebied. Zij had eigen problemen en zorgen aan haar hoofd dan trachten op de hoogte te blijven van alle incidenten. Verzoekende partij heeft een voorbeeld van een incident gegeven en heeft aangegeven dat ze vele andere zijn, maar dat zij ze niet kan geven: p. 12 CGVS

(...)

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het specifiek profiel van verzoekende partij en verwacht een encyclopedische kennis. Dit is niet ernstig.

II.1.3 Verwerende partij verwijt verzoekende partij eveneens niet op de hoogte te zijn van de overstromingen:

Niet alleen heeft u geen weet van veiligheidsincidenten in uw district, u heeft ook geen weet van het veelvoorkomende fenomeen van overstromingen in uw regio (CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt of uw regio soms kampt met overstromingen begrijpt u het woord eerst niet en vraagt u wat overstromingen zijn. Nadat u werd uitgelegd wat overstromingen zijn zegt u dat uw regio daar geen last van had. U zegt dat het water enkel naar de velden ging en niets vernietigde (CGVS, p. 11). Direct erna vult u aan dat soms velden werden vernietigd (CGVS, p. 11). In februari 2015 spreekt men echter van 115 families in Mehterlam en errond die het slachtoffer werden van overstromingen en nood hadden aan internationale hulp zoals voedselpakketten.

Verwerende partij geeft zelf aan dat verzoekende partij de vraag eerst niet goed begrepen had. Maar nadat zij begreep wat haar werd gevraagd, heeft zij aangegeven dat verschillende velden werden vernietigd door het water: p. 11 CGVS

(...)

II.1.4 Verwerende partij stelt tevens de politieke kennis en kennis over vooraanstaande personen in vraag.

Verzoekende partij heeft meermaas aangegeven dat zij analfabeet is en zij zich niet bezig hield met de politiek, laat staan wie er precies in het parlement zat. Nogmaals, zij was op het moment zijn haar land verliet nog een kind. Zij kon verschillende vooraanstaande personen opnoemen, doch kende zij hun specifieke functie niet.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de zaken die verwerende partij niet kende en legt de kennis van verzoekende partij volledig naast zich neer. Zo blijkt uit het gehoor dat verzoekende partij bijzonder veel informatie heeft gegeven over haar dorp, haar regio en zaken die zij verwacht kan worden te weten - zoals haar direct leefomgeving.

Zo gaf zij aan dat de weg van Shamatai naar Mehterlam eerst van modder was, en achteraf werd geasfalteerd. Zij gaf tevens aan welke dorpen je op deze weg allemaal passeert: p. 8 CGVS

(...)

Zij vertelde over de rivier en hoe het stroomt: p. 9 CGVS

(...)

Zij vertelde welke volkeren er allemaal wonen: p. 10 CGVS

(...)

Zij herkende verschillende dorpen in de regio en gaf de scholen aan die er gelegen zijn: p. 10 CGVS

(...)

Dat zij bepaalde dorpen niet in de juiste richting kon plaatsen, doet geen afbreuk aan haar kennis en is te wijten aan het feit dat zij nooit scholing heeft gelopen.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

11.2. Tweede middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen², B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 3 EVRM

11.2.1. Verzoekende partij meent dat zij hoedanook in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Immers, er wordt niet getwijfeld aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij, enkel aan de regio vanwaar zij afkomstig zou zijn, zoals hierboven reeds aangegeven is zij weldegelijk afkomstig uit Mehterlam, provincie Lahman.

Zelfs al wordt geen geloof gehecht aan de recente herkomst van verzoekende partij uit Laghman - quod certe non, meent verzoekende partij dat zij onmogelijk een menswaardig leven kan leiden elders in Afghanistan. De situatie in heel Afghanistan is immers desastreus, en verzoekende partij kan zich nergens in Afghanistan veilig vestigen, zoals verwerende partij suggereert.

De geweldplegingen en incidenten waarbij gewone burgers slachtoffer worden, zijn werkelijk niet meer bij te houden.

In een zeer recent rapport van oktober 2017 hekelt Amnesty International het terugsturen van Afghaanse vluchtelingen naar hun land van herkomst. (stuk 3)

Amnesty International stelt dat Afghanistan geen veilig land is en dat Europese landen moeten ermee stoppen gevluchte Afghanen naar hun vaderland terug te sturen.

Volgens Amnesty International riskeren ze na hun „deportatie“ te worden vervolgd, gemarteld, ontvoerd of zelfs gedood. Zij noemt het EU-beleid in het rapport „roekeloos“ en een „onbeschaamde schending van het internationaal recht.“

Het wordt steeds onveilig in Afghanistan, stelt Amnesty in het rapport "Forced Back to Danger". De bijna 10.000 Afghanen die landen als Nederland, Zweden en Noorwegen hebben teruggestuurd lopen allerlei gevaren. EU-agentschappen zijn hiervan op de hoogte, maar stellen dat nog eens meer dan 80.000 Afghanen kunnen worden uitgezet, aldus Amnesty.

Zo stelt het rapport ondermeer het volgende: p. 7 en 8 (eigen onderlijning)

"Afghanistan is currently gripped by a non-international armed conflict between what are known as "AntiGovernment Elements" and Pro-Government Forces. Among the Anti-Government Elements are the Taliban and the group calling itself the Islamic State, but more than 20 armed groups are operating inside the country. UN expert reports and other sources provide evidence that the conflict in Afghanistan and the impact on civilians have gotten worse in the last two years. The United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) reported that 2016 was the deadliest year on record for civilians in Afghanistan, with 11,418 people killed or injured. The UN body stated:

"In 2016, conflict-related insecurity and violence inflicted severe harm on civilians, especially women and children. The intensification of armed clashes between Pro-Government Forces and Anti-Government Elements over territorial gains and losses resulted in record levels of civilian harm, including the highest number of child casualties and levels of internal displacement documented since 2009. "

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017 alone. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensively volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis."

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 injured). The majority of these deaths and injuries resulted from the use of Improvised Explosive Devices by Anti- Government Elements in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure plate devices. UNAMA has stated that in the first half of 2017, it documented more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the UN agency began systematic documentation of civilian casualties in 2009.

In terms of civilian casualties, Kabul is the most dangerous province in Afghanistan. However, a review of the 10 provinces with the highest numbers of civilian casualties in 2016 shows that conflict took place countrywide, with provinces in the North, South, East, West and central areas all affected.

The conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. Statements by UNAMA and the UN Secretary-General, as well as US government authorities, international NGOs and parts of the Afghan government all underscore the extent to which people are at risk across the country.

Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law as "severe violations of basic human rights" on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion. Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of ProGovernment Forces or AntiGovernment Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations. Pro-government armed groups are responsible for abuses such as deliberate killings, assault, extortion and intimidation, in regions in which Anti- Government Elements are in control, human rights violations are widespread. These include extrajudicial executions, torture and ill-treatment, as well as denials of the rights to free movement, freedom of expression, political participation, access to education and the right to health care. Moreover, both sides of the conflict perpetrate human rights violations in areas outside their respective control. "

Er vallen aldus duizenden doden en gewonden en de situatie is er de laatste 2 jaar enorm op achteruit gegaan.

Niet alleen wordt Afghanistan geteisterd door terroristisch geweld, er heerst er ook een humanitaire crisis: (eigen onderlijning)

"Furthermore, Afghanistan is the site of an acute humanitarian crisis. The UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) estimated that 9.3 million people will require humanitarian assistance in 2017. Over 9 million Afghans have limited or no access to essential health services. The country's infant and maternal mortality rates are among the worst in the world, at 73/1,000 live births and 327/100,000 respectively. Food security is deteriorating, with 1.6 million people severely food insecure across the country. "

II.2.2. Het is voor verzoekende partij onmogelijk om terug te keren naar haar land van herkomst en er een menswaardig leven te leiden, zonder vrees voor haar leven en voor onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoekende partij is er zeker van dat zij ten prooi zal vallen van het Taliban of slachtoffer zal worden van willekeurig geweld: p. 10 Amnesty International rapport

"Afghanistan is deeply unsafe, and has become more so in recent years. Yet European countries are returning people to Afghanistan in increasingly large numbers, even as the violence in the country escalates. At present, given the grave security and human rights situation across the country, all returns to Afghanistan constitute refoulement. For the principle of non-refoulement to be breached, it is not necessary for serious harm to ensue: the human rights violation takes place when someone is returned to a real risk of such harm. European governments have remained willfully blind to the dangers to which returnees are exposed, and - together with the EU - are putting Afghanistan under tremendous pressure to accept large numbers of returnees. Prioritizing deportations, heedless of the evidence, is reckless and illegal."

De actuele situatie in heel Afghanistan is erg onveilig, het terugsturen van Afghanen - waar ook in Afghanistan, houdt een schending in van het non- refoulement beginsel.

De cijfers van de doden en gewonden in 2017 liegen er niet om: p. 19-20 Amnesty International rapport: (eigen onderlijning)

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensively volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis."

The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017. In his September 2017 report to the Security Council, the UN Secretary-General stated:

"The continuing high numbers are attributed mainly to armed clashes, which represent 64 per cent of the total security incidents and have increased by 5 per cent since 2016. The record level of armed clashes seen during 2017 reinforced the shift in the conflict evident since earlier in the year, away from asymmetric attacks towards a more traditional conflict pattern characterized by often prolonged armed clashes between government and anti-government forces. "

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 people injured).

Some of the key trends noted by UNAMA in the first six months of 2017 include:

- In the first half of 2017, the UN agency recorded more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the mission began systematic documentation of civilian casualties in 2009.
- The majority of these casualties resulted from Anti-Government Elements using Improvised Explosive Device tactics in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices.
- 19% of all civilian casualties occurred in Kabul city.
- Civilian casualties increased in 15 of Afghanistan's 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements.

UNAMA also stated that "of extreme concern" was the fact that "suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15% increase compared to the first six months of 2016. "40 The UNAMA report went on to state that: "Of the 1,048 civilian casualties (219 deaths and 829 injured) documented in Kabul province, 94 per cent resulted from suicide and complex attacks carried out by Anti-Government Elements in Kabul city. "

(...)

p. 21

"As the above list of provinces indicates, no part of Afghanistan is safe.

Casualties have been documented from North to South and East to West Moreover, the conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. A number of UN agencies and NGOs have underscored the wide-ranging nature of the conflict. "

Geen enkel deel van Afghanistan is dan ook veilig genoeg te noemen om asielzoekers terug te sturen zonder gevaar voor blootstelling aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

II.2.3 Bovendien mag het bijzonder kwetsbare profiel van verzoekende partij niet uit het oog worden verloren. Verzoekende partij is na al die jaren in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging: p. 24 Amnesty International rapport

"Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law as "severe violations of basic human rights"62 on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion.

According to UNHCR's guidelines on assessing Afghans' international protection claims, people with certain profiles require a particularly careful examination of the possible risks to them:

- members of the Afghan security forces, particularly the Afghan National Police;

- *civilians associated with (or perceived as supportive of) the international military forces, such as people working as drivers, contractors or interpreters;*
- *individuals perceived as "Westernized," including people who have returned from Western countries - some of whom have been tortured or killed by anti-government elements on the basis that they had become "foreigners" or that they were spies for a Western country*
- *men of fighting age, as well as children in the context of underage and forced recruitment*
- *women and girls with certain profiles or in certain circumstances - for instance, those at risk of sexual and gender-based violence or harmful traditional practices, and women perceived as contravening social norms;*
- *members of religious minorities, who reportedly avoid stating their beliefs publicly or gathering openly to worship, out of fear of discrimination, ill-treatment, arbitrary detention, or death;*
- *converts from Islam, as conversion from Islam is deemed apostasy in Afghanistan, which under the Afghan courts' interpretation of Islamic law is punishable by death;*
- *individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities, as consensual same-sex relations are criminalized, with gay men and boys (and those perceived to be gay) suffering discrimination and violence, including at the hands of the Afghan authorities, Anti-Government Elements, and their community or family members;*
- *ethnic minorities including Hazaras; and*
- *people involved in blood feuds, that is: members of a family killing members of another family in retaliatory acts of vengeance.*

Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of Pro-Government Forces or Anti-Government Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations."

De mensenrechten worden in heel Afghanistan meer en meer geschonden.

II.2.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.2.5. De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiar de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman. Zij verklaart dat zij niet naar school gegaan is, maar met haar vader en haar jongere broer in de bouwsector gewerkt heeft. Zij zou in het dorp Shamatai hebben verbleven tot zij in november 2015 problemen kreeg met de taliban en zich genoodzaakt zag haar land van herkomst te verlaten.

De Raad benadrukt dat het voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming essentieel is dat de verzoeker om internationale bescherming de asielinstanties duidelijk zicht biedt op zijn identiteit, nationaliteit en herkomst uit de voorgehouden regio.

Ter staving van haar verzoek legt de verzoekende partij tijdens de administratieve procedure haar *taskara* en de *taskara* van haar vader neer. Op 1 augustus 2018 vult de verzoekende partij haar verzoekschrift aan met volgende stukken: een verzoek van de verzoekende partij ten aanzien van het politiecommissariaat van de provincie Laghman om haar problemen te willen bevestigen (stuk 4) en een verklaring van de dorpsverantwoordelijke.

De *taskara* van verzoekers vader toont op zich niet aan dat de verzoekende partij zelf afkomstig is uit het dorp Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman. Verzoekers eigen *taskara* is op zich niet voldoende om zijn afkomst uit het dorp Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman en zijn verblijfssituatie voorafgaand aan zijn komst naar België zonder meer aan te tonen nu uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Afghaanse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping verworven zijn, zodat de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief is uit de informatie aanwezig (COI Focus “Afghanistan. Corruptie en valse documenten” van 27 juni 2013). Hetzelfde geldt voor het verzoek van de verzoekende partij ten aanzien van het politiecommissariaat van de provincie Laghman om haar problemen te willen bevestigen. Bovendien blijkt uit voormeld verzoek niet op grond van welk eigen onderzoek de politie het document afgeleverd heeft. Van de verklaring van de dorpsverantwoordelijken legt de verzoekende partij bovendien slechts een fotokopie voor. Het betreft derhalve een makkelijk te manipuleren document waarvan de authenticiteit en de auteur onmogelijk te verifiëren zijn.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken geloof te hechten aan verzoekers herkomst uit het dorp Shamatai. Bijgevolg moet worden nagegaan of de in het kader van huidig verzoek afgelegde verklaringen met betrekking tot de herkomst van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat hieraan geloof zou kunnen worden gehecht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman en daar tot aan haar komst naar België in 2015 te hebben verbleven, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk van deze regio in Afghanistan afkomstig is en er jaren verbleven heeft. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Haar werden meerdere vragen gesteld waarmee gepeild werd naar haar kennis aangaande elementen behorende tot haar onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Haar kennis is echter ontoereikend.

Weliswaar blijkt de verzoekende partij enige kennis te hebben over een aantal dorpen en plaatsen in de buurt van Shamatai, maar de commissaris-generaal stelt vast dat bij verdere bevraging deze kennis opmerkelijke hiaten vertoont, dat absoluut geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij zijn hele leven in dit dorp zou hebben gewoond.

- i) Wat betreft Surkha Khan, dat op grens met de provincie Nangarhar ligt, stelt de commissaris-generaal dat de verzoekende partij niet weet tot welk district dit dorp behoort.
- ii) De commissaris-generaal stelt vast dat de verzoekende partij een aantal plaatsen niet kent, met name Gularam dat ten oosten van verzoekers dorp ligt, Omarzal en Basram.
- iii) De commissaris-generaal stelt vast dat de verzoekende partij de weg van Shamatai naar Mehterlam niet correct kan weergeven: *“U heeft het over een brug over de Alingar rivier waarna u het dorp Gumayn zou tegenkomen, vervolgens Kalai Sala en vervolgens Tir Gari. Dan zou men het graf van Ismat tegenkomen en verder zou je stroomafwaarts gaan en en daar zou men tuinen hebben en vervolgens Mehterlam Baba tegenkomen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dit echter niet. Vooreerst is de eerste brug vanuit Shamatai om naar Mehterlam te gaan gesitueerd in een dorp genaamd “Shamangal”. Gumayn, Tir Garay en Kala Sala bestaan in uw district maar liggen niet in de volgorde die u vermeldt langs de weg die u zou moeten nemen om naar Mehterlam te gaan. Verder zou u volgens kaarten stroom opwaarts moeten gaan naar Mehterlam niet stroomafwaarts (CGVS, p.8).”*
- iv) De commissaris-generaal stelt vast dat de verzoekende partij de plaats waar de rivieren Allshang en Alingar samenkomen verkeerd situeert.
- v) De commissaris-generaal stelt vast dat de verzoekende partij verkeerdelijk antwoordt dat het water dat doorheen haar district stroomt van Alishing district komt.
- vi) Met betrekking tot de politieke context van zijn streek van herkomst, stelt de commissaris-generaal vast dat:
 - de verzoekende partij de districtschef ten tijde van haar vertrek uit haar district niet kent. Ze geeft de naam op van Fazlullah Mujadedi, maar hij was gouverneur van Laghman van 2012 tot 2015;
 - de verzoekende partij ook de naam E.K. niet kent, die afkomstig is uit Mehterlam;
 - de verzoekende partij Qari Ghazi en Fazul Haq niet kent, nochtans twee bekende leiders van de opstandelingen;
 - verzoekers kennis over vooraanstaande figuren uit haar district beperkt is. De verzoekende partij stelt verkeerdelijk dat Ajmal Wafa, Bibi Khord en Razia Niazi parlementsleden zijn. Het zijn echter leden van de provinciale council van Laghman. Ook weet de verzoekende partij niet precies wie Yousof Malangzal is.
- vii) De commissaris-generaal stelt vast dat de verzoekende partij geen weet heeft van de veelvoorkomende overstromingen in haar regio daar ze verklaart, nadat haar uitgelegd werd wat overstromingen zijn, dat haar regio hiervan geen last heeft en dat het water naar de velden ging en niets vernietigde. Hierna past de verzoekende partij haar verklaringen onmiddellijk aan door te stellen dat de velden soms vernietigd werden. De verwerende partij beschikt daarentegen over informatie waaruit blijkt dat in februari 2015 115 families in Mehterlam en errond die het slachtoffer werden van overstromingen en nood hadden aan internationale hulp zoals voedselpakketten.
- viii) Met betrekking tot de veiligheidsincidenten in haar regio van herkomst wordt in de bestreden beslissing uiteengezet dat het beeld dat de verzoekende partij schetst niet overeenkomt met de informatie waarover de verwerende partij beschikt. Hierna geeft de verwerende partij een aantal veiligheidsincidenten weer waarvan de verwerende partij geen weet had.

De commissaris-generaal besluit dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Shamatai. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde streek van herkomst in Afghanistan, kan er evenmin geloof worden gehecht aan haar vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, met name dat de taliban haar gedwongen trachtte te rekruteren waarop ze haar vader mishandeld hebben.

De Raad benadrukt hierbij dat aangezien verzoekende partij verklaart in 1998 te zijn geboren in het dorp Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman en daar altijd te hebben gewoond tot haar vlucht in november 2015, van de verzoekende partij redelijkerwijs een kennis kan worden verwacht die aannemelijk maakt dat zij in Shamatai is opgegroeid en er bijna 17 jaar heeft gewoond.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekende partij toelieten haar bekendheid aan te tonen met haar regio van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Tevens werd herhaaldelijk aan verzoekende partij de mogelijkheid geboden om vanuit een “free narrative” haar herkomst en haar vluchtrelaas aan te tonen. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat

verzoekende partij kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van de verzoekende partij kan dan ook verwacht worden dat zij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over haar onmiddellijke leefwereld en de politieke en veiligheidssituatie in haar voorgehouden regio van herkomst, wat niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden dient men geen toegang te hebben tot bijzondere hulpbronnen en is geen schoolse kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Hierbij wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van haar regio van herkomst een gedetailleerde kennis heeft, maar wel dat zij haar herinneringen aan de onmiddellijke omgeving van haar dorp nauwgezet kan toelichten. Zulke verwachting is redelijk wanneer er geen valabele redenen zijn die dit kunnen verhinderen, *quod in casu*, en wanneer verzoekende partij zelf verklaart bijna 17 jaar in Shamatai te hebben gewoond. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat haar intellectuele capaciteiten beperkt zouden zijn. Uit het gehoorverslag blijkt verder dat zij geen moeite had om de haar gestelde vragen te begrijpen, noch om een antwoord op deze vragen te formuleren. Indien het niet zo was, heeft de verzoekende partij dit ook aangegeven. De protection officer heeft dan zijn vraag toegelicht.

Het is inderdaad zo dat gelet op het profiel en de leeftijd van de verzoekende partij haar niet kan verweten worden dat ze geen kennis heeft van de zelfmoordaanslag in 2009 op de burgemeester van Mehterlam, over incidenten met berrbommen in 2013 en 2012 en over de persoon van Essa Khan.

Samen met de verwerende partij dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij wel een aantal dorpen en rivieren kent, maar deze kennis opmerkelijke hiaten vertoont. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Zo vermeldt u het dorp Surkha Khan op de grens met de provincie Nangarhar maar weet u niet in welk district dit dorp zou liggen (CGVS, p. 9). Verder kent u ook Gularam (CGVS, p. 10) niet, een dorp ten oosten van uw dorp Shamatak. Ook Omarzai kent u niet, een buurt in Mehterlam stad (CGVS, p. 10). Basram kent u ook niet, een dorp op de hoofdweg van Mehterlam naar Alingar (CGVS, p. 22). De weg van Shamatai naar Mehterlam kunt u niet correct weergeven. U heeft het over een brug over de Alingar rivier waarna u het dorp Gumayn zou tegenkomen, vervolgens Kalai Sala en vervolgens Tir Gari. Dan zou men het graf van Ismat tegenkomen en verder zou je stroomafwaarts gaan en en daar zou men tuinen hebben en vervolgens Mehterlam Baba tegenkomen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dit echter niet. Vooreerst is de eerste brug vanuit Shamatai om naar Mehterlam te gaan gesitueerd in een dorp genaamd “Shamangal”. Gumayn, Tir garay en Kala Sala bestaan in uw district maar liggen niet in de volgorde die u vermeldt langs de weg die u zou moeten nemen om naar Mehterlam te gaan. Verder zou u volgens kaarten stroom opwaarts moeten gaan naar Mehterlam niet stroomafwaarts (CGVS, p.8). U zegt dat Alishang en Alingar rivieren samen komen in Bar Shamatai. Dit stemt niet overeen met de kaarten waarover het CGVS beschikt (CGVS, p. 9). Kaarten waarover het CGVS beschikt duiden het dorp Shamangal aan. Verder zegt u dat het water dat doorheen uw dorp passeert van Alishing district komt. Dit klopt niet, het komt uit Alingar district (CGVS, p. 9) Het is vreemd dat uw kennis over uw nabije omgeving dergelijke hiaten vertoont. U zou er uw gehele leven gewoond hebben, gewerkt hebben en rondgereden hebben voor uw activiteiten in de bouwsector. Men mag van u verwachten dat u een beter zicht heeft op de geografie van uw regio.”* Deze motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en worden niet weerlegd door de verzoekende partij.

Voorts kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij op hoogte is van de beschadigingen die de overstromingen hebben aangebracht waardoor 115 families schade hebben geleden, nu zij als bouwvakker verklaart te werken en onder de mensen komt.

Het is inderdaad zo dat de verwerende partij verwijst naar veiligheidsincidenten die zich op het niveau van Mehterlam hebben voorgedaan, en niet enkel in het dorp van de verzoekende partij. Daartegen verklaart de verzoekende partij zelf dat het districtscentrum op 15 minuten met een riksja van haar woning ligt. Daarenboven komt de verzoekende partij door haar werkzaamheden als bouwvakker onder de bevolking. Ze leidt geen geïsoleerd bestaan in Afghanistan. Ook verklaart ze zelf dat de taliban sterk aanwezig is in haar dorp. Bijgevolg kon redelijkerwijze verwacht worden dat ze meer informatie verschaft omtrent de veiligheidsincidenten in haar regio. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Zo zegt u dat de taliban aanwezig is in uw district, maar wanneer u gevraagd wordt incidenten op te noemen waarbij zij betrokken waren in uw dorp Shamatai kunt u slechts één incident noemen, waarbij twee lokale politieagenten en een lid van de taliban overleden (CGVS, p. 12). Verder zegt u dat geen weet heeft van andere incidenten in Shamatai. U zegt hierover: “ik ken ze niet veel kan gebeurd zijn.” (CGVS, p. 12). U gevraagd of ernstige incidenten plaatsvonden in Mehterlam de jaren voor uw vertrek zegt u: “Neen tegenwoordig niet. Nu weet ik het niet.” (CGVS, p. 12). Het beeld dat u geeft van de*

veiligheidssituatie in uw district stemt echter niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw dossier. Zo is er de laatste jaren voor uw vertrek bericht over verschillende incidenten in uw district. In 2015 zijn vijf lokale politieagenten vermoord door de taliban in Mehterlam. In oktober 2014 veroorzaakte een bom minstens 10 gewonden op het Asmat plein in Mehterlam stad. In september werden 5 politieagenten gedood door een landmijn en een aanval van de Taliban op een politie checkpoint. In augustus 2014 werden 4 rebellen vermoord in Watapur. In diezelfde maand nog werden 3 politieagenten verwond en 4 gedood bij een wegbom in uw district. Tot slot was er in juli 2014 sprake van een ontploffing op een voedselmarkt in Mehterlam waarbij een persoon omkwam en 14 mensen gewond raakten. Dit is enkel een grip uit de incidenten die plaatsvonden in Mehterlam in de twee jaar voor uw vertrek. Dat u slechts één incident kunt aanhalen dat zou zijn gebeurd in uw dorp of district leidt tot het vermoeden dat u over uw recente verblijf in Mehterlam geen geloofwaardige verklaringen aflegt. Later werd u nogmaals gevraagd of u weet heeft van incidenten in Mehterlam, met name zelfmoord aanslagen. U verklaarde dat dit in Mehterlam niet voorkomt (CGVS, p. 22). Nochtans is er in 2015 een grote zelfmoordaanslag geweest. In januari van dat jaar werden minstens 16 mensen gedood en 39 gewond wanneer een zelfmoordterrorist zich opblies tijdens een begrafenis voor slachtoffers van een voorgaande talibanaanval. De zelfmoordaanslag vond plaats in Pahlawan Baba buurt van Mehtarlam stad. De begrafenis was van Syeda Ajan, ALP commandant en drie anderen die door een wegbom werden vermoord eerder die dag, in de Misri Kala buurt van Mehterlam. Dat u dit ontging ondermijnt uw verklaringen over uw verblijf in Mehterlam ernstig. Men mag verwachten dat u toch iets gehoord zou hebben over een zelfmoordaanslag van een dergelijke omvang." Bovenstaande motieven vinden steun in het administratief dossier en worden niet op ernstige wijze weerlegd door de verzoekende partij.

Het gegeven dat de verzoekende partij evenmin twee bekende leiders van de opstandelingen in haar district niet kent, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van haar herkomst.

Gelet op het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman noch aan haar vluchtrelaas om de redenen zoals die hierboven worden uiteengezet. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met haar verblijfsplaats zijn verbonden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, verkeren zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad immers geheel in het ongewisse over de werkelijke streek van herkomst van de verzoekende partij alsook over de redenen waarom zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht van haar herkomst en vluchtedenen kan niet genoeg benadrukt worden. Het bepalen van de werkelijk herkomst des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoekende partij haar bron van haar vrees situeert.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat zij na al die jaren in Europa verwesterd is en verwijst zij naar richtlijnen van UNHCR waaruit blijkt dat individuen die als "verwesterd" worden gepercipieerd een risicoprofiel hebben. Zij brengt evenwel geen concrete en pertinente elementen bij waaruit kan blijken dat haar verblijf sinds december 2015 in België van haar een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

De verwijzing naar een algemeen rapport van Amnesty International van oktober 2017 waaruit blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan meer en meer worden geschonden (zie stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze grond geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de beweerde herkomst en vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend (gehoorverslag CGVS 27 januari 2017, p. 24).

In zoverre de verzoekende partij zich op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beroept, dat beoogt bescherming te bieden wanneer een verzoeker bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, wijst de Raad op wat volgt.

De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit Shamatai, gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman, zoals hierboven uitgebreid uiteengezet. Noch maakt zij aannemelijk uit een ander gebied in Afghanistan te afkomstig zijn waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de werkelijke streek van herkomst van de verzoeker of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De verzoekende partij betoogt dat het eigenlijk niet van belang is uit welke regio van Afghanistan zij afkomstig is, aangezien Amnesty International in een rapport van oktober 2017 besluit dat Afghanistan geen veilige plaatsen kent en elke repatriëring naar Afghanistan afraadt (stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift, rapport "Forced Back to Danger. Asylum-Seekers Returned from Europe to Afghanistan"). Het is inderdaad zo dat Amnesty International van mening is dat geen enkel deel van Afghanistan veilig is en dat het repatriëringen naar Afghanistan afraadt. Louter op basis van voormeld standpunt van Amnesty International, dat geen juridisch bindende kracht heeft, kan geen subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partij toegekend worden. In dit verband wijst de Raad op het gestelde in het arrest "Elgafaji" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07), waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en

- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

a. In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden. (hypothese 1)

b. De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofd het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. (hypothese 2)

Uit het rapport van Amnesty International blijkt niet dat voor heel Afghanistan geldt dat voor elke Afghaanse burger moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden. Daarom is het essentieel dat de verzoekende partij haar regio van herkomst ter kennis brengt van de Raad, zodat kan onderzocht worden of de verzoekende partij valt onder het toepassingsgebied van hypothese 1 of 2 uit het arrest "Elgafaji".

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke streek van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze streek een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde blijkt in deze stand van zaken niet dat er in verzoekers geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. Betreffende de verwijzing naar artikel 3 van het EVRM, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, naast de hoger ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien

de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS